

24 D'OCTUBRE. DIA DE LA BIBLIOTECA
II CONCURS DE MICRORELATS
RELATS EN VALENCIÀ

1. ALTIU

Sara Alós

Un altre mes, una setmana com totes, un dia qualsevol, una vesprada com altres, de sobte torne a escoltar ... Nana! Era la cinquantesima vegada que ho sentia de eixa persona, en aquella biblioteca, però cada vegada que m'ho deia, més gegant em sentia.

2. EGTANEMOH

Ximo Beltrán

Les seues mans joves allarguen el llibre fins a les meues mans arrugades. El firme. La seua mirada, frisoza, mira amb il·lusió la rúbrica i s'entrecreu amb la meua mirada, esgotada i amarga. El seu cos nerviós s'acosta al meu cos, maldestre i lent. Vol fer-se una foto amb mi. Es preocupa per quedar bé a la selfie, a l'edat en què jo em preocupava per cerndre la farina de l'esmorzar.

Fora d'aquestes parets tenim tan poc en comú...

A la porta de la biblioteca penja un cartell del revés: EGTANEMOH

3. DESPERTADOR

Carmen Darós

Alçar-se, desdejunar. Cotxe. Arribar, treballar, tornar. Aparcar. Dinar, recollir taula, rentaplats. Fer un cafè. Ioga, comprar al supermercat, cridades de mòbil. Sopar. Mirar sèrie, xarxes socials. Dormir. Despertador... Tornar a començar, dia rere dia... Dormir.

Canviar un element de l'equació, I si tornes a llegir abans de dormir? Fa un temps, crec recordar, t'ajudava a somiar.

Despertador.... Nous hàbits, nous començaments. De sobte, trobes el que no sabies que buscaves a una prestatgeria. Biblioteca, entrar, agafar-lo i continuar... Però no va ser així de senzill, perquè ens vam mirar i tot va canviar. Benaventurada quotidianitat.

4. EL MEU REFUGI

Sumaya Ratbi Pérez

I a la fi, després d'un llarg dia, vaig cap al lloc que cura tots els meus mals. Un lloc on em sent lliure, sense lligams. Un lloc on sembla que desapareixen de sobte tots els problemes, on tot el meu ser ple de foscor s'ompli de llum. El lloc que tantes llàgrimes, sospirs i somriures m'ha robat. El lloc on puc ser jo mateixa. I per tot això, biblioteca, seràs sempre tu el meu refugi, la meua segona casa.

5. EL TITULAR

Clara Marco

La llum del sol la va despertar, estava en la cuneta d'una carretera, damunt de la seua motxilla. S'alçà desorientada, decidida a anar a la gasolinera que hi havia a uns pocs metres, pensant en que havia passat i en que havia d'entregar el contingut de la motxilla. Quan va entrar en la gasolinera el titular del periòdic va cridar la seua atenció: "Assassinat a dos hòmens en la biblioteca". Va eixir d'allí ràpidament i va tirar la motxilla excepte el llibre que estava dins. Va fugir per la carretera llegint-lo, intentant no tacar-se amb la sang de la portada.

6. LA PARAULETA

M^aTeresa Saura Beltrán

Açò era una parauleta que estava perduda per La Vall. En arribar al carrer Xacó es va creuar amb una formigueta...

-On vas parauleta?

-Vaig buscant un llibre on poder estar.

-Ves carrer avall que hi ha molts en la plaça del mercat.

La parauleta allà va anar i amb la biblioteca es va trobar.

Va entrar molt emocionada, tots els llibres la volien acceptar. Allí es va quedar amb les altres parauletes per a que tots pugam llegir els milers d'històries que ens volen contar.

7. LLAVOR

Vicent M. Garcés

Plantat a la porta de la biblioteca, escolta amb atenció com conversen sobre les diverses branques del saber i com hi cerquen les possibles arrels dels problemes. Amb ells ha descobert la joia que experimenten quan el treball dóna els seus fruits, encara que -en alguna ocasió- també n'ha sorprès uns quants adormits com un tronc. Però quan acaba la jornada i tothom marxa en companyia

d'algun llibre és quan veritablement els enveja i es lamenta: Tant de bo a les meues fulles s'explicaren totes les coses de la vida!

8. ESTIMAR DESPRÉS DE LA MORT

Aitana Moya

Va tardar dies en adonar-se realment que ja no estava; que tots els moments viscuts s'havien quedat enrere, a la biblioteca dels records. Ja no hi haurien nous capítols en la seua història i alguns es quedarien per sempre sense acabar. Mai no podria confessar-li els milers de sentiments que li provocava cada part d'ell, per mínima que fora, perquè totes elles s'havien reduït a cendres. Tant de bo li haguera dit com li estimava quan la mort no havia posat un punt final al llibre de la seua vida abans d'hora.

9. UN NOU LECTOR

Naomí Palasí

En la portada d'aquell llibre predominava el negre. Un negre que recordava al cel en les nits sense lluna. Aquella atmosfera tan intrigant sols l'alleugeraven els rètols grisencs que li donaven un toc de serenitat, però deixaven entreveure que el temor impregnava les pàgines següents.

Pocs minuts després, el llibre era dipositat al taulell de la biblioteca. Per fi, el dia havia arribat. El dia que un nou lector viuria la història que atresoraven aquell recull de pàgines. A partir de llavors, aquell llibre formaria part del lector, i així de molts darrere d'ell.

10. L'EXCURSIÓ MÉS EXTRANYA

Blanca Rosa Calixto

L'excursió més estranya! Un caragol amb mal de panxa, que cap al poliol fa marxa; si tots van a col·laborar, millor estar agafats. Unes cues d'animals, que al girar tenen altre final. Un passadís secret on no es pot parlar, però amb la mirada tot es pot escoltar. Una excursió escolar a la biblioteca municipal.

-Mestra, jo vull tornar!

-I jo tots els dies de l'any.

11. TEMPESTA DE NATURA

Jordi Julià

Era una nit de tempesta, d'eixes en què el vent dispara ràfegues d'aigua als ulls, i una d'aquelles ratxes obrí de bat a bat el vell finestral suaument corcat de la biblioteca. Anys fa que ningú llegia en

paper, perquè tot eren ja pantalles fredes i electricitat, però aquell aire salvatge omplí de vida el vell saló de lectures, i amb força llançà els llibres de les prestatgeries, i la boira del silenci fou ferida pel crepitat d'unes flors dissecades dins d'un llibre, que amb l'aigua revivien i s'alçaven vers el reclam d'uns pardalets que havien escapat d'un poema carceller.

12. XIQUET

Natandra

Que bonico!!! Una altra vesprada que vol anar a la biblioteca per damunt de tot, ni al futbol, ni a córrer, ni a res. I és que des de que el menut ha descobert, que hi ha un fum de llibres que pot llegir, mirar els dibuixos, que inclús els que mes li agraden se'ls pot endur uns dies a casa per mirar-los i mirar-los, ha decidit que el seu nou lloc preferit del món és la biblioteca, amb la seua bibliotecària que l'ajuda a trobar els millors contes de tots.

13. NECESSITATS...

Marina Agut

Només un taulell els separa. Ella, té clar què necessita: sentir-se bé, evadir-se de la realitat i deixar de pensar tant. Ell, repassa cadascuna de les prestatgeries de la biblioteca per oferir-li el millor. No troba cap llibre que s'ajuste al que veu.

De sobte, les mirades es creuen i ella mostra la vertadera necessitat.

Ho té clar, sense pensar-ho s'apropa a ella, li llença els braços i es fonen en una abraçada, no només física, sinó que arriba fins a l'ànima.

Es para el món.

Aquesta serà la primera de moltes, la que inicia la seva història.

14. SHHH!

Carlos Corredera

Torne el llibre al prestatge. Maleït espai tancat. Maleïdes totes les teues pesades rajoles, les teues finestres hermètiques i els teus fluorescents titil·lants. Maleït sigues, perquè no et deixes compartir. Baixe l'escala. Desitge vore't en flames. Desitge que t'esclaten els vidres tremolosos, caiguen els teus murs i tremolen els teus ciments. Desitge que desaparegues, perquè no ens pertanyis.

Isc al carrer. I si alliberem Goethe, Austen i Murakami d'aquesta gàbia? I si deixem que volen i arriben als anònims perquè participen d'aquesta biblioteca? Què fan tots aquests sabers dins d'aquesta caixa? Només quan trenquem els límits, obrim el coneixement.

Camine.

15. SOMIAR NO COSTA DINERS

Ana Victoria Carmona Bayarri

Era hivern, i encara que feia un fred polar, em preparava per anar a la muntanya com tots els caps de setmana. Em vaig posar el meu gorro, el meu jersei a ratlles blanc i roig, els meus vaquers i les meues ulleres.

Quan vaig arribar no podia creure el que veia, una quantitat immensa de gent, de sobte vaig mirar al cel i és que un dit gegant tractava de xafar-me!

-Socorro! -vaig gritar amb força.

-Escolta, estàs bé? -em va dir una dona-. En la biblioteca no es pot donar crits.

16.SOMIEIG

Cristina Nuncio Pseudo

Abans de despertar-me vaig poder veure com tots els meus somnis es repartien per cada una de les fulles dels meus llibres preferits de la biblioteca.